

Sygn. akt III Kp 1001/13

Postanowienie o przedłużeniu tymczasowego aresztowania

Dnia 20 czerwca 2013r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Mariusz Wiązek

Protokolant: Edyta Makowska

Prokurator Prokuratury Rejonowej Adrian Kogut

po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia Psie Pole z dnia 12 czerwca 2013r. (data wpływu) sygn. akt 1 Ds. 387/13 o przedłużeniu tymczasowego aresztowania wobec **P. K.**

na podstawie art. 263 § 2 k.p.k.

postanawia

przedłużyć do dnia **26 września 2013r.**, tj. na okres kolejnych trzech miesięcy tymczasowe aresztowanie zastosowane postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Fabrycznej z dnia 28 marca 2013r., sygn. akt XII Kp 187/13 wobec **P. K.**, syna K. i A. z domu W., urodzonego w dniu (...) w O.

podejrzanego o to, że **w dniu 24 marca 2013 r. we W. szarpał swoją żonę J. K. kilkakrotnie odpychając rzucił ją na podłogę, wielokrotnie uciskał kolanem na brzuch pokrzywdzonej, przygniatał ją do podłoża, a także chwytając za barki i szyję wielokrotnie uderzał jej głową w podłogę, w wyniku czego pokrzywdzona doznała obrażeń w postaci obszernego krwiaka podtwardówkowego tylnej części mózgu, obrażenia tylnej części powłok miękkich, wylewów krwawych w ścianach jamy brzusznej, wylewów krwawych w krezce jelit i złamania chrząstki tarczowej krani, w następstwie czego zmarła,**

tj. o czyn z art. **156 §3 k.k.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 marca 2013r., sygn. akt XII Kp 187/13 Sąd Rejonowy dla Wrocławia Fabrycznej zastosował wobec P. K. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania uznając, iż popełnienie przez podejrzanego zarzucanego mu przestępstwa zostało z dużym prawdopodobieństwem potwierdzone zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Do chwili obecnej nie wystąpiły żadne okoliczności uzasadniające uchylene bądź zmianę stosowanego wobec podejrzanego środka zapobiegawczego. Zebrany dotychczas w przedmiotowej sprawie w postępowaniu przygotowawczym materiał dowodowy, w szczególności w postaci wyjaśnień oskarżonego P. K., zeznań świadków R. S., K. S. (1), B. S., K. S. (2), P. C. (1), J. N., P. C. (2), A. W., B. Z., K. C., I. M., A. G., R. J., M. H., K. P., E. B., M. P., A. K., K. K. (2), jak również opinia sądowo-lekarska, wyniki oględzin miejsca zdarzenia i zabezpieczonych przedmiotów, wskazują na duże prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzanego zarzucanego mu czynu. Wobec powyższego zachodzi ogólna podstawa stosowania środków zapobiegawczych opisana w art. 249 § 1 k.p.k.

Nie ustała również obawa mactwa procesowego ze strony podejrzanego oraz nakłaniania przez niego członków najbliższej rodziny oraz sąsiadów do złożenia fałszywych zeznań lub nieprawdziwych wyjaśnień. Na obawę tą wskazuje

sam charakter zarzucanych podejrzanego czynu – przestępstwa kwalifikowanego z 156 § 3 k.p.k. oraz fakt, że podejrzanym sam deklaruje chęć rozmowy z teściami

Co więcej – nie przesądzać w żaden sposób o winie i sprawstwie podejrzanego – należy zważyć, iż prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzanego P. K. zarzucanego mu czynu, przy uwzględnieniu doniosłości przestępstwa kwalifikowanego z 156 § 3 k.p.k., uzasadnia twierdzenie o realności wymierzenia podejrzanemu surowej kary pozbawienia wolności o jakiej mowa w art. 258 § 2 k.p.k. Okoliczność ta, zgodnie z dominującymi aktualnie poglądami judykatury, przy spełnieniu warunków, o których mowa w art. 249 § 1 i art. 257 § 1 k.p.k. i przy braku przesłanek negatywnych określonych w art. 259 § 1 i 2 k.p.k. stanowi samodzielną przesłankę szczególną stosowania tego środka zapobiegawczego (por. uchwała składu 7 sędziów SN z dnia 19 stycznia 2012r., I KZP 18/11, OSNKW 2012/1/1, LEX nr 1102081, Biul.SN 2012/1/12). Grożąca podejrzanemu surowa kara dodatkowo uzasadnia przekonanie, iż podejrzanym przebywającym na wolności może w bezprawny sposób utrudniać prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne, w szczególności ukrywać się przed organami ścigania. Obawa ta pozostaje realna w kontekście warunków osobistych podejrzanego oraz faktu, że oskarżony zmienił wersje przebiegu zdarzeń, próbując umniejszyć swoją w nim rolę.

W ocenie Sądu jedynie przedłużenie wobec wymienionego izolacyjnego środka zapobiegawczego, jakim jest tymczasowe aresztowanie, pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok prowadzonego postępowania karnego, a tym samym uniemożliwić podejrzanemu podjęcie jakikolwiek ewentualnych prób bezprawnych działań mogących je destabilizować.

W toku śledztwa przeprowadzono liczne czynności procesowe, które podejmowano bez zbędnej zwłoki, w szczególności przesłuchano świadków, dokonano oględzin, pozyskano opinie biegłych. Dla prawidłowego zakończenia postępowania przygotowawczego należy kontynuować podjęte czynności. Konieczne jest **uzupełniające przesłuchanie członków rodziny J. K. i P. K. na okoliczności wspólnego ich oraz przesłuchanie kolejnych osób, które mogą posiadać jakąś wiedzę o zdarzeniu oraz uprzednim zachowaniu wyżej wymienionych względem siebie. Konieczne jest także dokonanie protokolarnego odtworzenia nagrania zapisu rozmów prowadzonych pomiędzy zgłaszającym a dyspozytorem Pogotowia (...). Niezbędne jest również uzyskanie opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej dotyczącej mechanizmu powstania obrażeń stwierdzonych podczas sądowno-I. oględzin i sekcji zwłok J. K. oraz w celu udzielenia odpowiedzi na inne pytania pozwalające zweryfikować dotychczas zebrany materiał dowodowy. W toku prowadzonego należy także uzyskać opinię dwóch lekarzy psychiatrów dotyczącą stanu psychicznego P. K..** W zależności od wyników wskazanych czynności niezbędne będzie przeprowadzenie kolejnych czynności śledztwa bądź przeprowadzenie czynności zaznajomienia się podejrzanym i ich obrońców z materiałami postępowania przygotowawczego.

Zważyć nadto należy, iż w stosunku do podejrzanego nie zachodzą warunki uzasadniające odstępianie od stosowania przedmiotowego środka zapobiegawczego, określone w art. 259 § 1 k.p.k. W toku postępowania nie podnoszono żadnych konkretnych okoliczności przemawiających za odstępianiem od stosowania tymczasowego aresztowania, co zgodnie z przyjętą linią orzecniczą obciąża stronę która domaga się zastosowania powyższego przepisu (por. postanowienie SA w Krakowie II AKz 144/06, KZS 2006/5/40, postanowienie SA w Lublinie II AKa 470/09). Podkreślić należy, że naturalne jest, iż tymczasowe aresztowanie łączy się z dolegliwością dla osoby, wobec której jest stosowane, jednak odstępianie od tymczasowego aresztowania na podstawie art. 259 § 1 k.p.k. może nastąpić gdy stosowanie go zagraża poważnie i rzeczywiście życiu i zdrowiu aresztowanego lub jego najbliższych, lecz nie wtedy gdy powoduje jakiegokolwiek niewygody (por. postanowienie SN z 30.08.2005r., WZ 62/2005, OSNKW 2005/1568, postanowienie SA w Katowicach z 16.01.2008r., II AKz 33/08, postanowienie SA we Wrocławiu z 10.12.1997r., II AKz 280/97, KZS 1997/11-12/60, postanowienie SA w Krakowie z 19.10.2006r., AKz 393/06, KZS 2006/11/31).

Mając zatem na uwadze, iż środki zapobiegawcze o mniej dolegliwym charakterze niż środek zastosowany, mogłyby nie wypełnić swej roli, tj. nie zabezpieczyć w sposób prawidłowy toczącego się postępowania, Sąd – działając na podstawie powołanych przepisów – orzekł jak na wstępie.